

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 7CoCsp/32/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120243923
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Dubovská
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2026:6120243923.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Niny Dubovskej a členiek senátu Mgr. Adely Unčovskej a JUDr. Mariany Harvancovej, v spore žalobcu: Consulting One SK, s.r.o., so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 47 664 878, právne zast. A. B. C., usadenou euroadvokátkou so sídlom Košická 56, Bratislava, IČO: 50 239 406, proti žalovanému: D. E. F., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom G. XXXX/X, H. F., o zaplatenie 3.216,18 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 22.05.2025, č.k. B2-8Csp/235/2020–179, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa **z r u š u j e** a vec sa **v r a c i a** súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu 3.216,18 eur, úrok z omeškania 5,00 % ročne zo sumy 3.216,18 eur od 24.02.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.), uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II.) a vyslovil, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením (výrok III.).

2. Rozhodnutie vo veci samej súd prvej inštancie právne odôvodnil ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“), ust. § 52, § 53, § 100 ods. 1, § 101, § 103 a § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), ust. § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b) a d), § 9 ods. 2 písm. a), b), d), f), g), i) a w), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), ust. § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. a vecne s poukazom na vykonané dokazovanie tým, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Tatra banka, a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom dňa 11.07.2019 (ďalej len „Zmluva o postúpení pohľadávok“) bola pohľadávka voči žalovanému vo výške 3.438,03 eur postúpená na žalobcu. Dňa 19.09.2010 bola medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu (Tatra banka a.s.) uzavretá Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby a poskytovaní ďalších produktov a služieb k tomuto účtu č. XXXXXXXXXXX/XXXX (ďalej len „Zmluva“) a dňa 12.06.2016 bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu (Tatra banka a.s.) poskytnutý úver vo výške 3.610 eur (ďalej len „Zmluva o úvere“), ktorý žalovaný splácal do 20.01.2017, pričom neuhradená ostala žalovaná suma 3.216,18 eur. Súd prvej inštancie dovodil, že nakoľko si žalovaný svoje povinnosti vyplývajúce mu zo Zmluvy o úvere neplnil riadne a včas, a to ani napriek Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 19.12.2016 zo strany žalobcu (ďalej len „Výzva pred mimoriadnou splatnosťou“), vyhlásil žalobca pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom za splatné doručením Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (ďalej len „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti“), ktoré bolo žalovanému odoslané dňa 20.02.2017. S poukazom na ust. § 100 ods. 1, § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka sa súd prvej inštancie zaoberal námietkou premlčania nároku uplatnenou žalovaným a dospel k záveru, že táto nie je dôvodná. Uviedol, že právny predchodca žalobcu vyhlásil podľa čl.

4.2.6 Všeobecných obchodných podmienok (ďalej len „VOP“) ako aj čl. 4.1. písm. a) VOP BSÚ všetky pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom za splatné ku dňu 23.02.2017. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti bolo žalovanému odoslané dňa 20.02.2017 a doručilo sa v zmysle fikcie podľa čl. 4.5.5. VOP. Žalobca si svoj žalobný nárok na súde uplatnil dňa 20.02.2020 a k premlčaniu jeho nároku by došlo až 23.02.2020. V predmetnej spotrebiteľskej veci sa súd prvej inštancie nestotožnil s plynutím premlčacej doby v zmysle ust. § 103 Občianskeho zákonníka a uviedol, že právny predchodca žalobcu využil pre zákonné zosplatenie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, z ktorého znenia vyplýva, že veriteľ môže požadovať splnenie celého dlhu pre nesplnenie niektorej zo splátok za podmienok, že (1) už uplynuli tri mesiace od omeškania so zaplatením príslušnej splátky a že (2) upozornil spotrebiteľa (dlžníka) v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva. Inými slovami, kým neuplynú oba uvedené časové úseky (tri mesiace od omeškania danej splátky a 15 príp. viac dní od uvedeného upozornenia), veriteľ nemôže požadovať splnenie celého dlhu. Prvýkrát môže toto svoje právo veriteľ uplatniť (vykonať) až po splnení týchto podmienok, čo znamená, že neobstojí význam, ktorý stojí za ust. § 103 Občianskeho zákonníka, že premlčacia doba začína plynúť spätne od splatnosti omeškanej splátky, pretože veriteľ už vtedy mohol svoje právo na splnenie celého dlhu uplatniť v spotrebiteľských vzťahoch. Veriteľ totiž požadovať splnenie celého dlhu ihneď po splatnosti omeškanej splátky nemohol, pretože mu v tom bránilo ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným vznikol právny vzťah, ktorý je potrebné posudzovať podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve, že na základe uzatvorenej Zmluvy o úvere bol zo strany právneho predchodcu žalobcu žalovanému poskytnutý úverový rámec, t.j. určitá dojednaná výška peňažných prostriedkov, ktoré žalovaný čerpal. Súd prvej inštancie Zmluvu o úvere posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o úvere a posudzoval právny vzťah ako vzťah spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy (§ 52 a nasl.) a súčasne zo strany právneho predchodcu žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca v konaní preukázal dôvodnosť ním požadovaného nároku v celom rozsahu a nemal za preukázané skutkové tvrdenia uvádzané žalovaným, že právny predchodca žalobcu nedodrжал zákonné ustanovenia ani zmluvné dojednania a že právny úkon Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je neplatný a nevznikli z neho platné právne účinky a platné nároky. Námietku neplatnosti právneho úkonu v zmysle ust. § 37 a § 39 Občianskeho zákonníka súd prvej inštancie považoval zo strany žalovaného za účelovú procesnú obranu. Súd prvej inštancie uviedol, že žalobca si podanou žalobou uplatňoval nárok na zaplatenie sumy vo výške 2.503,73 eur (pozn. odvolacieho súdu: uvedená suma nie je správna), svoju aktívnu legitímáciu na podanie žaloby preukázal Zmluvou o postúpení pohľadávok a pasívna legitímácia žalovaného bola podľa súdu prvej inštancie taktiež preukázaná listinnými dôkazmi. Súd prvej inštancie tak považoval žalobcom uplatnený nárok za dostatočne preukázaný, preto žalobe v celom rozsahu vyhovel. Nakoľko sa žalovaný s nesplnením peňažného záväzku dostal do omeškania, súd prvej inštancie žalobcovi priznal aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne (§ 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z.). Vzhľadom na úspech žalobcu v predmetnej sporovej veci v plnom rozsahu, súd prvej inštancie mu v súlade s ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom o samotnej výške tohto nároku rozhodne súd prvej inštancie podľa ust. § 262 ods. 1 CSP samostatným rozhodnutím, vydaným vyšším súdnym úradníkom, po právoplatnosti rozsudku.

3. Proti uvedenému rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa ust. § 365 ods. 1 písm. a) b), f), g) a h) CSP, t.j. že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalovanému, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a navrhol, aby odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie prejednanie a nové rozhodnutie vo veci, zaviazal žalobcu na úhradu trov konania, alt. aby žalobu v celom rozsahu zamietol, pretože žalobca nemá aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaný uviedol, že ide o spotrebiteľský vzťah, na ktorý sa použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré súd prvej inštancie neaplikoval, rovnako ako zákona č. 250/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, pričom podľa ust. § 53 Občianskeho zákonníka mal súd prvej inštancie

skúmať neprijateľné podmienky v zmluvách ex offio. Súd prvej inštancie nepodrobil súdnej kontrole priložené zmluvy (Zmluvu a Zmluvu o úvere), pričom bol povinný podrobiť súdnej kontrole každú spotrebiteľskú zmluvu s poukazom na smernicu Rady 93/13/EHS (ďalej „smernica 93/13“). Neexistencia údajov o ročnej percentuálnej miere nákladov (ďalej len „RPMN“) v zmluve o spotrebiteľskom úvere má podstatný význam a môže predstavovať rozhodujúcu okolnosť pre vnútroštátny súd v rámci jeho analýzy otázky, či podmienka zmluvy o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa jeho nákladov, v ktorej sa nenachádza takýto údaj, je zrozumiteľná (čl. 4 smernice 93/13). Žalovaný vytykal súdu prvej inštancie jeho úvahy v ods. 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom opomenul uviesť ako vykonaný dôkaz Zmluvu o úvere na úver 3.610 eur, z ktorého dôvodu je daný odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. g) CSP, pretože z odôvodnenia napadnutého rozsudku nie je ani určité ani zrozumiteľné, či boli resp. neboli uplatnené prostriedky procesnej obrany alebo prostriedky procesného útoku tvoriace dôvod predmetného sporu, ktorý mal mať základ práve v Zmluve o úvere, keďže niet dôkazov o prečerpaní peňažných prostriedkov na účte do nepovoleného debetu vo výške žalovanej sumy ani dôkazov o dohode o výške voliteľného prečerpania v žalovanej výške. Žalovaný poukázal, že priebeh zmluvného vzťahu banky a žalovaného bol taký, že dňa 19.09.2010 bola uzavretá Zmluva (o bežnom účte), v čl. V. ktorej Zmluvy je predformulované voliteľné prečerpanie na bežnom účte vo výške 100 eur a konečná splatnosť voliteľného prečerpania. Z uvedeného je podľa žalovaného nesporné, že žalobca ani Tatra Banka a.s. ako pôvodný veriteľ neuzavrela so žalovaným žiadnu zmluvu na voliteľné prečerpanie na bežnom účte v inej sume ako 100 eur, keď úver predformulovaný v Zmluve vo výške 100 eur ani nebol osvedčený žalobcom, že by bol poskytnutý. Nie je presvedčivý ani preskúmateľný napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie aj z dôvodu, že neoprel svoje rozhodnutie o príslušnú právnu normu, a to zákon o spotrebiteľských úveroch, aplikoval v ods. 21. odôvodnenia svojho rozsudku zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý neexistoval v čase 11.07.2016, kedy mala byť uzavretá Zmluva o úvere na úver 3.610 eur. Súd prvej inštancie nikde vo svojom odôvodnení neuviedol sumu poskytnutého úverového rámca a ani nemohol, pretože v súdnom spise sa nenachádza žiadny dôkaz o poskytnutí úverového rámca, preto záver súdu prvej inštancie nemá podklad ani vo vykonaných dôkazoch ani v zákone. Súd prvej inštancie si doslova vymyslel poskytnutie úverového rámca, pretože neexistuje dôkaz o žiadnom úverovom rámci. Žalobca v žalobe uviedol, že sa domáha nároku na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom žalovaný a postupca ako právny predchodca žalobcu mali uzatvoriť dňa 12.07.2016 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby č. 2917876708, pričom taká zmluva neexistuje. Súd prvej inštancie nemal k dispozícii dôkazy ako uviedol v ods. 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku, a to Výzva pred mimoriadnou splatnosťou (zo dňa 19.12.2016), Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (zo dňa 20.02.2017), z ktorých nesporne vyplýva, že mimoriadna splatnosť nenastala, pričom to žalovaný v konaní správne uviedol, a tak súd prvej inštancie mal preukázané skutkové tvrdenia uvádzané žalovaným, pričom veriteľ nedodrжал ust. § 565 Občianskeho zákonníka; žalovaný dal do pozornosti rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“), podľa ktorých mimoriadna splatnosť úveru nenastala a išlo o postúpenie v rozpore so zákonom, a teda o absolútne neplatný právny úkon v zmysle ust. § 39 Občianskeho zákonníka. Žalobca uviedol v žalobe, že žalovaný prečerpával peňažné prostriedky na účte do nepovoleného debetu, pričom neexistuje dôkaz o prečerpaní peňažných prostriedkov do nepovoleného debetu; súd prvej inštancie mal takúto dôkazmi nepodloženú žalobu zamietnuť ako nedôvodnú a zmatečnú. Žalovaný poukázal na to, že na jednej strane malo ísť o prečerpanie peňažných prostriedkov na účte do nepovoleného debetu, a súčasne malo ísť o pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom, čo sú dva rôzne dôvody, preto sú nepochopiteľné názory súdu prvej inštancie uvedené v napadnutom rozsudku, z ktorých ani nie je určité ani zrozumiteľné, ktoré mali byť dôvodom uplatňovaného nároku; napadnutý rozsudok je tak nepresvedčivý a nepreskúmateľný. Nepreskúmateľný je aj opis žalobcom tvrdených skutočností v žalobe, pretože nie je určitý ani zrozumiteľný právny dôvod podania žaloby, preto tvrdenia súdu prvej inštancie uvedené v ods. 6 napadnutého rozsudku neobstoja. K doručovaniu a k fikcii doručovania sa už vyjadril NS SR v rozhodnutiach sp. zn. 6 MCdo 3/2011 a sp. zn. 6 Cdo 239/2011. Keďže v prejednávanej príhode nenastala mimoriadna splatnosť úveru, tvrdenia žalobcu sú irelevantné. K premlčaniu nároku uviedol žalovaný, že došlo k premlčaniu všetkých nárokov Tatra Banky a.s. podľa Zmluvy o úvere, keďže počet splátok bol 33, čo je 2 roky a 9 mesiacov, pričom podľa Zmluvy o úvere nie je uvedený dátum splatnosti prvej splátky a dátum splatnosti poslednej splátky, pretože v Zmluve o úvere je uvedené, že konečná splatnosť je do 33 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej splátky, pričom Zmluva o úvere odkazuje na čl. III bod 6 Zmluvy o úvere, avšak ani tam nie je uvedený konkrétny deň splatnosti prvej splátky, preto mohlo ísť pravdepodobne o obdobie od 22.08.2016 do 22.05.2019 (čo je 33 mesiacov), pričom žaloba bola podaná 20.02.2020, teda po uplynutí premlčacej doby. Keďže nie je v Zmluve o úvere uvedený konkrétny dátum konečnej splatnosti úveru, súd prvej inštancie mal prihliadať aj na to, že taký

úver je bezúročný a bez poplatkov a mal aplikovať ust. § 9 a 11 zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej inštancie sa nezaoberal ani nevysporiadal so Zmluvou o úvere, čo odôvodňuje zrušenie napadnutého rozsudku. Vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou (zo dňa 19.12.2016) ani v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti (číslo zmluvy splátkového úveru: 2917876708, pohľadávka 3.423,99 eur zo dňa 20.02.2017) nie je údaj, pre ktorú splátku sa mal úver zosplatiť, pričom i pre tento nedostatok je mimoriadna splatnosť úveru neplatným právnym úkonom (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 11CoCsp/17/2024 zo dňa 28.08.2024). Vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou sú uvedené 3 typy produktu: Spotrebiteľský úver, jeden produkt neidentifikovaný typom produktu s identifikačným údajom LD1619400160 suma v omeškaní 443,31 eur, pričom nevedno, z čoho sa má pohľadávka skladať, jeden produkt identifikovaný ako nepovolené prečerpanie na účte, s identifikačným údajom XXXXXXXXXXXX obsahuje sumu v omeškaní 9,01 eur, pričom ak žalobca podal žalobu z dôvodu prečerpania peňažných prostriedkov na účte nepovoleného debetu, tak žaloba o 3.216,18 eur s príslušenstvom pre omeškanie sumy 9,01 eur rozhodne nie je dôvodná. K produktom Spotrebiteľský úver neboli predložené žiadne zmluvy. Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 20.02.2017 (identifikačný údaj B., číslo zmluvy splátkového úveru: XXXXXXXXXXXX pohľadávka 3.423,99 eur) je neplatný právny úkon, z ktorého nepráva nemožno žalobcovi priznať právo. V súdnom spise je priložená listina zo dňa 02.06.2016 Žiadosť o reštrukturalizáciu a poskytnutie splátkového úveru (v žiadosti je už uvedené číslo úverovej zmluvy XXXXXXXXXXXX aj napriek tomu, že Zmluva o úvere mala vzniknúť až neskôr 11.07.2016) a reštrukturalizácia sa mala týkať úveru, poskytnutého formou prečerpania na bežnom účte, pričom podľa Zmluvy bola v čl. V. dohodnuté voliteľné prečerpanie na bežnom účte vo výške 100 eur. Z uvedených dôvodov predmetná listina neosvedčuje žalovaný nárok. Zmluva zo dňa 11.07.2016 je Zmluva o úvere (zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru č. XXXXXXXXXXXX), účelom poskytnutia ktorého bolo splatenie splatnej pohľadávky Tatra banky, a.s. z Voliteľného prečerpania na Účte Dlžníka (prípadný rozdiel po splatení sa považuje za bezúčelový úver), výška úrokovej sadzby: 18,9 % ročne, výška percentuálnej miery nákladov: 21,87 %, výška priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov: 16,36 %, výška odplaty: 18,90 %, výška najvyššej prípustnej odplaty: 24,92 %, Konečná splatnosť úveru: 33 mesiacov od splatnosti prvej mesačnej anuitnej splátky resp. v deň určený v zmysle čl. III. bod 6 Zmluvy o úvere, termín splátky: 22. dňa príslušného mesiaca, počet splátok: 33, výška splátky: 143 eur, výška celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť: 4.719 eur. Z uvedených údajov Zmluvy o úvere je nesporné, že účelom poskytnutia úveru malo byť splatenie splatnej pohľadávky Tatra banky, a.s. z voliteľného prečerpania na účte dlžníka (prípadný rozdiel po splatení sa považuje za bezúčelový úver), pričom niet relevantného dôkazu o inom voliteľnom prečerpaní na účte dlžníka ako 100 eur podľa Zmluvy a podľa sumy v omeškaní 9,01 eur uvedenej vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zo dňa 19.12.2016 bol dlžník v omeškaní:

Typ produktu: Identifikačný údaj:

Spotrebiteľský úver LD1229200024 462,34 eur

Spotrebiteľský úver LD1220900214 275,11 eur

Spotrebiteľský úver LD1310000027 408,25 eur

LD1619400160 443,31 eur

Nepovolené prečerpanie na účte 2917876708 9,01 eur

V oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je uvedené:

Identifikačný údaj LD1619400160, číslo zmluvy splátkového úveru: 2917876708 pohľadávka 3.423,99 eur. Pretože nedošlo k platnému zosplateniu resp. platnej mimoriadnej splatnosti, je listina zo dňa 16.07.2019 Oznámenie o postúpení pohľadávky 3.438,03 eur, splátkový úver 2917876708, Identifikačný údaj LD1619400160, dátum 12.07.2016, istina 3.610 eur, neplatným právnym úkonom vo vzťahu k žalovanému a v prejednávanej spore irelevantnou tak, ako aj Zmluva o postúpení pohľadávky, ktorá je bez prílohy konkrétnej postúpenej pohľadávky. Irelevantnou je aj Predžalobná upomienka zo dňa 20.11.2019 od žalobcu na 3.216,18 eur. Vo vyjadrení zo dňa 06.04.2020 žalobca uviedol, že si svoj žalobný nárok na súde uplatnil dňa 20.02.2020 a podľa názoru žalobcu by k premlčaniu jeho nároku došlo až 23.03.2020, k čomu však súd prvej inštancie žalovanému žiadne dôkazy nezaslal. Vo vyjadrení zo dňa 06.04.2020 žalobca uviedol, že využil pre zákonné zosplatenie ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, avšak k uvedenému tvrdeniu niet relevantného dôkazu. Žalobca nevyužil ani nepoužil svoje právo pre zákonné zosplatenie podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, druhá veta, preto nenastalo zosplatenie, z čoho vyplýva, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný v spore, pretože mu nebola postúpená splatná pohľadávka. Z Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou, Oznámenia o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a Zmluvy o úvere je nesporné, že termín splátky bol 22. dňa príslušného mesiaca, pričom ak je výzva podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka zo dňa 19.12.2016, tak mohol veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky a použiť ho najneskôr do

splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky, a to do 22.12.2016; ak toto právo nepoužil a nepoužil ho ani do 22.01.2017, je nesporné, že mimoriadna splatnosť nenastala a nedošlo k platnému postúpeniu pohľadávky na postupníka žalobcu, ktorý tak nie je aktívne vecne legitimovaný v spore. Na podporu svojho tvrdenia žalovaný dal do pozornosti rozhodnutie NS SR sp. zn. 5Cdo/36/2020 zo dňa 15.12.2020. Žalobca nemá nárok na náhradu trov konania z neplatného právneho úkonu. Rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pretože neoprel svoje rozhodnutie o príslušné právne normy, napadnutý rozsudok je nezákonný, zjavne neodôvodnený, neprimerane prísny, nevyvážený a nezohľadňujúci argumenty ani okolnosti v predmetnej veci. Rozsudkom bolo porušené právo na spravodlivý proces a vo veci nebol úplne zistený stav veci, nakoľko súd prvej inštancie sa nedostatočne vysporiadal s námietkami a všetky neodôvodnil. Súd prvej inštancie nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené a odôvodnenie predmetného rozhodnutia nespĺňa zákonom stanovené podmienky (§ 220 ods. 2 a 3 CSP, rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ÚS SR“ sp. zn. III. ÚS 79/02, III. ÚS 209/04, III. ÚS 206/06, III. ÚS 78/07, ESĽP Georgídiás c. Grécko z 29. 5. 1997, Higgins c. Francúzsko z 19.02.1998). V rozhodovaní súdom prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a súd prvej inštancie sa nevysporiadal s každou námietkou, riadne neodôvodnil svoje rozhodnutie, pričom ide o arbitrárne rozhodnutie.

4. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním zo dňa 22.07.2025 tak, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a predložených dôkazoch, v zmysle ktorých má za to, že uvedené dôkazy a vyjadrenia vyvracajú názor žalovaného v odvolaní a potvrdzujú rozhodnutie súdu prvej inštancie. Žalobca považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne, riadne odôvodnené a navrhol, aby odvolací súd potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie a priznal žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu vyjadril v podaní zo dňa 12.09.2025 a odkázal na celý obsah žaloby, ktorý je nepravdivý, zmätočný a na jeho základe nie je možné priznať žalovaný nárok Rovnako súd prvej inštancie nesprávne opísal v napadnutom rozsudku skutkový stav, nesprávne rozhodol a napadnutý rozsudok nemá oporu v dôkazoch. Zo žaloby vyplýva uplatňovaný peňažný nárok, ktorý nie je možné priznať žalobcovi, pretože nie je pravdivé tvrdenie, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. uzatvorili dňa 12.07.2016 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby č. 2917876708, pretože na podporu takéhoto tvrdenia nepriložil žalobca dôkaz; žalobca predložil Zmluvu o bežnom účte zo dňa 19.09.2010 (Zmluvu), ktorá nie je spôsobilá byť dôkazom v prejednávanej veci. Žalobca k žalobe priložil VOP účinné od 01.05.2016, pričom táto časť VOP nadobúda platnosť dňom zverejnenia v obchodných priestoroch banky a účinnosť dňa 13.01.2018, z čoho je nesporné, že sú v prejednávanej veci irelevantné a nie sú spôsobilé byť dôkazom v tomto spore. Žalobca priložil k žalobe 40 strán Podacích hárkov, ktoré nesúvisia s konaním, ako aj Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 a Zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá neuvádza postúpenie pohľadávky žalovaného, preto nie je spôsobilá byť dôkazom v prejednávanej veci. Výzva pred mimoriadnou splatnosťou nie je spôsobilá byť dôkazom v prejednávanej veci a s poukazom na údaje uvedené v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s odkazom na predchádzajúce písomné výzvy, ktoré k žalobe žalobca nepriložil (okrem Výzvy pred mimoriadnou splatnosťou), nevyplýva z nich uplatňovaný peňažný nárok uvedený v žalobe. Žalovaný a právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. neuzatvorili dňa 12.07.2016 žiadnu zmluvu, na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený zo strany I. J., K. bežný účet, žalovaný neprečerpал peňažné prostriedky na účte do nepovoleného debetu, ktorý riadne a včas neuhradil, hoci k tomu bol žalobcom vyzvaný (prečerpал do nepovoleného debetu sumu 9,01 eur). Z výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX (majiteľ F. E.) je nesporné, že konečný stav je 0,00 eur a odpis/odpredaj je suma 44,36 eur. Na tomto výpise číslo účtu XXXXXXXXXXXX je uvedená suma 3.610 eur ako úver zo dňa 12.07.2016, avšak od tohto dňa po koniec výpisu do 13.11.2019 (3 roky a 4 mesiace) nie je evidovaná žiadna splátka vo výške 143 eur, ktorá k predmetnému úveru bola Tatra bankou a.s. predpísaná podľa Zmluvy o úvere, ktorú mal žalovaný platiť 33 mesiacov (2 roky a 9 mesiacov) 22. dňa príslušného mesiaca od splatnosti prvej splátky (pravdepodobne od 22.08.2016 do 05.08.2019). V prílohe nie je evidovaná žiadna splátka vo výške 143 eur podľa Zmluvy o úvere, banka nezaúčtovala ani jednu splátku vo výške 143 eur aj napriek tomu, že žalovaný od 12.07.2016 z úveru 3.610 eur nevyčerpал ani 1 euro (podľa výpisu z účtu č. XXXXXXXXXXXX žalovaný vložil dňa 20.07.2016 na tento účet sumu 110 eur, 21.07.2016 sumu 60 eur, 29.07.2016 sumu 200 eur, 05.08.2016 sumu 80 eur, 11.08.2016 sumu 110 eur, 17.08.2016 sumu 35 eur, 24.08.2016 sumu 240 eur, 25.08.2016 sumu 60 eur, 30.12.2016 sumu 25 eur, 09.01.2017 sumu 160 eur, 19.01.2017 sumu 156 eur, spolu 1.236 eur). Súd prvej inštancie nevysvetlil uvedené skutočnosti a ani žalobca neobjasnil evidenciu na výpise účtu č. XXXXXXXXXXXX. Súd na pojednávaní

dňa 24.04.2025 vykonal dokazovanie oboznámením listinami č.l. 7-100 súdneho spisu, pričom žalovaný uviedol, že žalobca nešpecifikoval svoj nárok a tento nie je ani v súlade s listinnými dôkazmi, pričom v napadnutom rozsudku súd prvej inštancie uviedol len niektoré z vykonaných dôkazov a to: VOP, ktoré neosvedčujú žalovaný nárok, pretože neboli žalovanému doručené spolu so Zmluvou, Zmluvu, ktorá neosvedčuje žalovaný nárok, pretože voliteľné prečerpanie je vo výške 100 eur a o nevoliteľnom prečerpaní niet dohody, Výzvu pred mimoriadnou splatnosťou, v ktorej absentuje splátka, pre ktorú chcel veriteľ Tatra banka, a.s. úver zosplatiť v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, druhá veta, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktorá nebola urobená v zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka, druhá veta a nebola v nej špecifikovaná splátka, pre ktorú Tatra banka, a.s. mala použiť právo podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka druhá veta, a takéto právo veriteľovi prepadlo, keďže ho neuplatnil v zákonom stanovenej lehote do splatnosti najbližšej splátky do 22.01.2017. Podacie hárky neosvedčujú žalovaný nárok ani doručenie listín žalovanému, Oznámenie Tatra banky a.s. zo dňa 16.07.2019 o postúpení pohľadávky neosvedčuje žalovaný nárok, a ani Predžalobná upomienka. V súdnom spise založené listiny (Výpisy z účtu č. XXXXXXXXXXXX a Zmluva o úvere), ktoré súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého rozsudku ako vykonané dôkazy nespomenul. Súd prvej inštancie sa odvolal v napadnutom rozsudku na bod 4.2.6 VOP, čl. 4.1 písm. a) VOP BSU a doručovanie listín v zmysle fikcie podľa čl. 4.5.5 VOP, avšak opomenul, že tieto VOP neboli žalovanému doručené, neboli so žalovaným individuálne dojednané a v konaní nebol preukázaný opak, z čoho sa má za to, že ide o neprijateľné podmienky v zmysle ust. § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, na ktoré súd z úradnej povinnosti ani neprihliadol. Súd prvej inštancie bol povinný podrobiť Zmluvu o úvere súdnej kontrole z úradnej povinnosti. K premlčaniu doplnil, že i napriek názoru súdu prvej inštancie, že k premlčaniu nároku by došlo až 23.02.2020 a žaloba bola podaná 20.02.2020, mohlo ísť o nepremlčaný nárok vo výške 9,01 eur, ako je uvedené vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou, ktorá predchádzala Oznámeniu o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ku ktorým tvrdeniam žalobcu však súd žalovanému žiadne dôkazy nezaslal. Suma 3.423,99 eur uvedená v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je iracionálna a vymyslená suma, nemajúca oporu v žiadnom dôkaze.

6. Strany ďalšie vyjadrenia neposkytli.

7. Odvolací súd preskúmal vec v rozsahu a medziach dôvodov podaného odvolania (§ 379, § 380 ods. 1 a § 378 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), keďže sa nejednalo o prípad, v ktorom by bolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie, nariadenie pojednávania si nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je podané dôvodne a rozhodnutie súdu prvej inštancie je predčasné.

8. V prejednávanej veci z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou doručenou upomínaciu súdu dňa 20.02.2020 domáhal od žalovaného zaplataenia žalovanej sumy 3.216,18 eur s prísl. a náhrady trov konania od žalovaného na tom skutkovom základe, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok postúpil postupca (Tatra banka, a.s.) na žalobcu pohľadávku voči žalovanému, že žalovaný a právny predchodca žalobcu Tatra banka, a.s. uzatvorili dňa 12.07.2016 Zmluvu o bežnom účte fyzickej osoby č. XXXXXXXXXXXX (ktorej súčasťou boli VOP), na základe ktorej bol žalovanému otvorený a vedený bežný účet, že žalovaný prečerpal peňažné prostriedky na účte do nepovoleného debetu, ktorý riadne a včas neuhradil, hoci k tomu bol žalobcom vyzvaný, že žalovaný sa dostal do omeškania s úhradou pravidelných splátok a bol zo strany žalobcu (právneho predchodcu) opakovane vyzvaný k úhrade splatných dlžných splátok vrátane príslušenstva a že keďže žalovaný dlžnú sumu neuhradil, prehlásil žalobca pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom ku dňu 23.03.2017 (dátum splatnosti) za splatné. K žalobe žalobca pripojil:

(i) VOP (č.l. 7),

(ii) Zmluvu o postúpení pohľadávok (bez prílohy, ktorá by špecifikovala postúpené pohľadávky) (č.l. 31) a Oznámenie o postúpení pohľadávky zo dňa 16.07.2019 s identifikačným údajom LD1619400160, a to pohľadávky vo výške 3.438,03 eur, ktorá vznikla zo Žiadosti o reštrukturalizáciu a poskytnutie splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX (č.l. 81 rub, 82 rub),

(iii) 58 listov podacích hárkov zo dňa 17.07.2019 (č.l. 35),

(iv) Predžalobnú výzvu zo dňa 20.11.2019 na zaplataenie žalovanej sumy 3.216,18 eur (č.l. 64),

(v) Zmluvu (o bežnom účte fyzickej osoby zo dňa 19.09.2010), v rámci ktorej v čl. V bola dohodnutá výška voliteľného prečerpania 100 eur (č.l. 66),

- (vi) Výzvu pred mimoriadnou splatnosťou o.i. na úhradu pohľadávky v omeškaní bez uvedenia typu produktu s identifikačným údajom LD1619400160 v sume 443,31 eur a nepovoleného prečerpania na účte s identifikačným údajom 2917876708 v sume 9,01 eur (č.l. 67),
- (vii) Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti s identifikačným údajom LD1619400160 na sumu istiny 3.216,18 eur (č.l. 68),
- (viii) 12 listov podacích hárkov zo dňa 19.12.2016 (č.l. 69),
- (ix) 10 listov podacích hárkov zo dňa 20.02.2017 (č.l. 75),
- (x) „sheet1“ so zápisom zo dňa 12.07.2016 poskytnutie úveru 3.610 eur a sumou istiny 3.216,18 eur (č.l. 80).

9. Vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 06.04.2020 žalobca uviedol, že má za to, že zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky potrebné náležitosti, že žalobca má udelené povolenie NBS poskytovať spotrebiteľský úver v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., že jeho právny predchodca spoločnosť Tatra banka, a.s. splnila zákonnú povinnosť v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. (preukazuje ju Výzva pred mimoriadnou splatnosťou, Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti a Zmluva o postúpení pohľadávky, ktoré boli žalobcom doručené v zmysle čl. 4.5.5. VOP - podacie lístky), že žalobca vyhlásil podľa čl. 4.2.6 VOP a čl. 4.1. písm. a) VOP BSÚ (pozn. odvolacieho súdu: nie je zrejmé, o aké všeobecné obchodné podmienky ide) všetky pohľadávky súvisiace s poskytnutým úverom za splatné ku dňu 23.02.2017 a že si svoj žalobný nárok na súde uplatnil dňa 20.02.2020, teda včas. K vyjadreniu žalobca pripojil:

- (i) Rozhodnutie NBS (č.l. 137),
- (ii) Tabuľku so zápisom na meno žalovaného s identifikačným údajom LD1619400160 – „Reštrukt-Vol.prečer.“ a sumou 3.216,18 eur (č.l. 139).

10. Na pojednávaní konanom dňa 24.04.2025 žalovaný o.i. namietal nezrovnalosti vo vykonaných listinných dôkazoch, že vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou je pohľadávka viažuca sa k produktu (úveru) s identifikačným údajom č. XXXXXXXXXXXX vo výške 9,01 eur, že k úverom tam uvedeným absentuje dôkaz o ich postúpení a Výzva pred mimoriadnou splatnosťou neobsahuje vyžadované náležitosti (čím nie je daná aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore).

11. Vo vzťahu k odvolateľom uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP (súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), odvolací súd uvádza, že uvedený odvolací dôvod je úzko prepojený s porušením práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) a s porušením práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“) a k jeho naplneniu by došlo, ak by súd prvej inštancie zasiahol do Ústavou, resp. Dohovorom garantovaných práv odvolateľa, čím by mu bolo znemožnené domáhať sa práva na súdnu ochranu prostriedkami, ktoré mu zákon (CSP) priznáva. Obsah práva na súdnu a inú právnu ochranu uvedený v čl. 46 ods. 1 Ústavy nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní. Jeho obsahom je i zákonom relevantné konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Každé konanie súdu alebo iného orgánu, ktoré je v rozpore so zákonom, je porušením Ústavou zaručeného práva na súdnu ochranu alebo inú právnu ochranu (I. ÚS 26/1994). Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach NS SR tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1 Cdo 6/2014, 3 Cdo 38/2015, 5 Cdo 201/2011, 6 Cdo 90/2012). Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. V danej veci nebola odvolacím súdom zistená v postupe súdu prvej inštancie pri prejednaní veci žiadna vada, ktorá by znemožnila odvolateľovi realizáciu jeho procesných práv a ktorá by mu zmarila možnosť aktívnej účasti na konaní.

12. Podľa ust. § 220 ods. 2 CSP, v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

13. Kvalitatívne požiadavky na odôvodnenie rozsudku sú zákonodarcom vyjadrené v citovanom ust. § 220 ods. 2 CSP; vo všeobecnosti možno rozhodnutie, ktoré ich nerešpektuje označiť za nepreskúmateľné. Požiadavka preskúmateľnosti a presvedčivosti súdneho rozhodnutia v sebe subsumuje aj skutočnosť, že výrok súdneho rozhodnutia musí zodpovedať výsledkom vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov, ktoré súd v odôvodnení rozhodnutia jasne a presvedčivo zdôvodní. V odôvodnení rozhodnutia je povinný podať výklad o opodstatnenosti, pravdivosti, zákonnosti a spravodlivosti výroku rozsudku, a tým preukázať jeho správnosť. Každé súdne rozhodnutie musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie, v ktorom súd logicky, vnútorne kompaktné a neprotirečivo vysvetlí svoj postup a dôvody svojho rozhodnutia, pričom sa musí vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí v odôvodnení dostatočne vysvetliť nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Závery prijaté prvoinštančným súdom môžu byť dostatočne preskúmateľné len vtedy, ak súd po skutkovom vymedzení predmetu konania podá zrozumiteľný a jasný výklad, z ktorých ustanovení zákona alebo iného právneho predpisu vychádzal, ako ich interpretoval a prečo pod tieto ustanovenia substancoval zistený skutkový stav. Vo svojej argumentácii by súd nemal byť nekoherentný, t.j. rozhodnutie by malo byť konzistentné a prezentované argumenty musia podporiť prijatý záver. Povinnosť súdu riadne odôvodniť rozhodnutie je pritom odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia, ktoré sa vysporiada i s jeho špecifickými námietkami. V tejto súvislosti ÚS SR vo svojej rozhodovacej činnosti pripomína, že z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva síce povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán, avšak len potiaľ, pokiaľ majú význam pre rozhodnutie (I. ÚS 46/05, I. ÚS 352/6, II. ÚS 220/08, III. ÚS 12/07, IV. ÚS 163/08). Všeobecný súd nemusí tak dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania (viď. napr. Ruiz Torija c/a Španielsko zo dňa 09.12.1994, séria A, č. 303-A, C. J. c/a Španielsko zo dňa 09.12.1994, séria A, č. 303-B, Georgiadis c/a Grécko zo dňa 29.05.1997, Higgins c/a Francúzsko zo dňa 19.02.1998 a iné). Odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, preto postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované právo účastníka na spravodlivé súdne konanie (napr. IV. ÚS 115/03, II. ÚS 44/03, III. ÚS 209/04, I. ÚS 117/05, IV. ÚS 112/05). Porušením práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane, sa účastníkovi konania odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov. Nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je tak porušením základného práva strany sporu na spravodlivý proces garantovaný v čl. 46 ods. 1 Ústavy ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru a súčasne zakladá odvolací dôvod uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP. Rovnaký záver prijal v rozhodovacej praxi aj ESLP či ÚS SR (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 226/03, II. ÚS 261/06, III. ÚS 74/08, I. ÚS 181/08).

14. Odvolací súd má za to, že žalovaný dôvodne namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia v intenciách jeho odvolania. Žalovaný dôvodne vytýkal súdu prvej inštancie, že nakoľko žalobca so svojou žalobou domáhal zaplatenie žalovanej sumy titulom prečerpania peňažných prostriedkov na účte do nepovoleného debetu, nie je zrejmé, na základe čoho súd prvej inštancie dospel k záveru, že priznal žalovaný nárok žalcovi titulom spotrebiteľskej Zmluvy o úvere (uvedené žalobca v žalobe netvrdil) a že dňa 12.06.2016 bol žalovanému právnym predchodcom žalobcu (Tatra banka a.s.) poskytnutý úver vo výške 3.610 eur (uvedené zo spisu nevyplýva). Odvolací súd v uvedenom rozsahu poukazuje na obsah žaloby a spisu (ods. 8 až 10 vyššie).

15. Žalovaný správne poukázal na to, že 19.09.2010 bola uzavretá Zmluva (Zmluva o bežnom účte fyzickej osoby), v čl. V. ktorej je predformulované voliteľné prečerpanie na bežnom účte vo výške 100 eur, pričom žalobca netvrdil ani nepreukázal, že pôvodný veriteľ uzavrel so žalovaným inú zmluvu na voliteľné

prečerpanie na bežnom účte v inej sume ako 100 eur. Žalobca v priebehu konania nepredložil Zmluvu o úvere, z ktorej podľa súdu prvej inštancie vyplývalo poskytnutie úveru v sume 3.610 eur (predložil len „sheet1“ so zápisom zo dňa 12.07.2016 poskytnutie úveru 3.610 eur a sumou istiny 3.216,18 eur a tabuľku so zápisom na meno žalovaného s identifikačným údajom LD1619400160 – „Reštrukt-Vol.prečer.“ a sumou 3.216,18 eur), preto je záver súdu prvej inštancie o priznaní nároku žalobcovi titulom Zmluvy o úvere nepreskúmateľný a ani nemá podklad vo vykonaných dôkazoch. Žalobca sám v žalobe uviedol (a uvedené konštatuje súd prvej inštancie v ods. 2 napadnutého rozsudku), že sa domáha zaplataenia žalovanej sumy podľa Zmluvy (Zmluvy o bežnom účte fyzickej osoby č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 12.07.2016, pozn. odvolacieho súdu – Zmluva však bola uzavretá dňa 19.09.2010) a že žalovaný prečerpal peňažné prostriedky na účte do nepovoleného debetu, vo vzťahu k čomu nie je zrejmé, na základe čoho potom súd prvej inštancie nárok žalobcu posúdil ako nárok zo Zmluvy o úvere (nie z nepovoleného prečerpania) a nie je jednoznačné ani zrozumiteľné, čo teda malo byť hmotnoprávnym titulom súdom prvej inštancie priznaného nároku žalobcovi.

16. Správne namietal žalovaný, že vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou sú uvedené 3 typy produktu: 3xSpotrebiteľský úver, jeden produkt neidentifikovaný typom produktu s identifikačným údajom LD1619400160 a dlžnou sumou 443,31 eur a jeden produkt identifikovaný ako Nepovolené prečerpanie na účte s identifikačným údajom XXXXXXXXXXXX a dlžnou sumou 9,01 eur. Ak teda žalobca podal žalobu titulom prečerpania peňažných prostriedkov na účte do nepovoleného debetu (teda nepovoleného prečerpania), nie je zrejmé, z čoho vyplýva žalovaná suma 3.216,18 eur s príslušenstvom, keď Výzve pred mimoriadnou splatnosťou bol žalovaný titulom nepovoleného prečerpania na účte vyzývaný na úhradu sumy 9,01 eur.

17. Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti je rovnako identifikované identifikačným údajom LD1619400160 (ktorému identifikačnému údaju vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zodpovedá produkt s dlžnou sumou 443,31 eur), pričom Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti odkazuje na Zmluvu o poskytnutí splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX (takáto zmluva sa v spise nenachádza) a zosplatenú pohľadávku v sume 3.423,99 eur (istina vo výške žalovanej sumy 3.216,18 eur).

18. Zo Zmluvy o postúpení pohľadávky - zo znenia Oznámenia o postúpení pohľadávky - vyplýva, že došlo k postúpeniu pohľadávky s identifikačným údajom LD1619400160 (ktorému identifikačnému údaju vo Výzve pred mimoriadnou splatnosťou zodpovedá produkt s dlžnou sumou 443,31 eur) titulom Žiadosti o reštrukturalizáciu a poskytnutie splátkového úveru č. XXXXXXXXXXXX (ktorá nie je obsahom spisu).

19. Uvedené rozpory v skutkových tvrdeniach žalobcu (tvrdenia týkajúce sa skutkového základu uplatneného nároku v žalobe, že žalovaný prečerpal peňažné prostriedky na účte do nepovoleného debetu) a v listinných dôkazoch produkovaných žalobcom (viď vyššie) súd prvej inštancie prehliadol v napadnutom rozsudku a len stroho skonštatoval, že (i) žalobca je aktívne vecne legitimovaný subjekt titulom postúpenia, (ii) že došlo k platnému zosplateniu úveru zo Zmluvy o úvere, (iii) že považoval žalobcom uplatnený nárok za dostatočne preukázaný a (iii) žalobcovi priznal nárok z iného titulu (Zmluva o úvere), ako uplatneného žalobou (nepovolené prečerpanie), ktorý nárok vykonané dokazovanie ani skutkové závery súdu prvej inštancie nepreukazujú a neodôvodňujú (žalovanému uložená povinnosť nezodpovedá výsledkom vykonaného dokazovania a vyhodnotenia dôkazov). Podľa názoru odvolacieho súdu v napadnutom rozhodnutí absentuje riadne odôvodnenie, keď súd prvej inštancie sa v ňom vôbec nezaoberal skúmaním naznačených otázok a námietok žalovaného, ktoré majú pre posúdenie veci podstatný význam (vrátane otázky danosti aktívnej vecne legitimácie žalobcu tak, ako namietal žalovaný v konaní pred súdom prvej inštancie a aj v podanom odvolaní).

20. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje aj uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 4Cdo/85/2021 v zmysle ktorého, cit.: „Vychádzajúc z vyššie opísaného procesného stavu dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd svojím postupom pri posudzovaní žalobou uplatneného nároku žalobkyne prekročil rámec ňou vymedzeného petitu, pretože jej priznal plnenie z iného skutkového základu, než aký bol vymedzený v žalobnom návrhu. Aj keď sa bezpochyby žalobkyňa domáhala priznania plnenia z rovnakej zmluvy, aká bola oboznámená prvoinštančným a odvolacím súdom, po skutkovej stránke v žalobe jasne tvrdila, že došlo k zosplateniu poskytnutého úveru a v uvedenom smere produkovala k svojim tvrdeniam aj dôkazy. Súd prvej inštancie žalobe vyhovel, majúci za to, že k zosplateniu úveru došlo, avšak odvolací súd bol naopak názoru, že zosplatenie úveru je neplatné. Pokiaľ napriek uvedenému bez procesnej aktivity žalobkyne, ktorá sa na jediné pojednávanie nariadené odvolacím súdom nedostavila, tejto priznal

časť uplatneného nároku v spore (spolu s príslušenstvom), v ktorom nemohol prekročiť návrhy strán (§ 216 CSP), navyše s ochranou slabšej strany, ktorou bol žalovaný, porušil tým zásadu „ne ultra petitem“, čím porušil právo žalovaného na spravodlivý proces.“

21. Odvolací súd osobitne upriamuje pozornosť súdu prvej inštancie aj na ust. § 294 CSP, podľa ktorého: „Zmena žaloby sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa, ak je žalovaným spotrebiteľ.“ Protekcia spotrebiteľa, ktorá tvorí podstatu tohto ustanovenia, spočíva v tom, že žalovaný spotrebiteľ si môže byť istý predmetom sporu po celú dobu a sčasti aj v jeho ochrane pred podávaním neodôvodnených žalôb dodávateľom. Žalobca si musí vopred uvážiť predmet sporu predtým, ako podá žalobu, pretože neskôr ju nebude môcť zmeniť, ale len vziať späť. Ak je žalovaným spotrebiteľ, podľa ust. § 294 CSP v spojení s ust. § 140 CSP sa v spotrebiteľských sporoch nepripúšťa: (i) návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo alebo sa uplatňuje iné právo, (ii) podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe. Zmena žaloby je neprípustná bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu nastala, a to aj v prípade, ak zmena žaloby nastala pred jej doručením žalovanému a ust. § 141 CSP sa nepoužije. Ak je teda žalovaným spotrebiteľ, zmena žaloby v spotrebiteľských sporoch je vylúčená ex lege (Števec, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2022, 1752 s., k § 294). V zmysle požiadavky právnej istoty, ak dôjde k zmene žaloby (§ 140 CSP) v spore, kde žalovaným je spotrebiteľ, aj pri aplikácii ust. § 294 CSP je vhodné rozhodnúť o jej neprípustnosti uznesením (primerane ust. § 142 CSP).

22. V prípade dôvodne namietanej nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia z dôvodu absentujúceho náležitého odôvodnenia prijatých skutkových a právnych záverov ide o takú procesnú nesprávnosť, pri ktorej je predčasné posudzovať otázky súvisiace so správnosťou právneho posúdenia veci (NS SR sp. zn. 1Cdo 166/2017, 2Cdo 88/2017, 3Cdo 146/2018, 4Cdo 191/2018). V tomto zmysle, odvolací súd nemôže na seba prevziať povinnosti prvoinštančného súdu ohľadne účinenia základných a kľúčových skutkových a právnych záverov odôvodňujúcich vydanie určitého rozhodnutia (dôvodnosti nároku vo veci samej), pretože by tak znemožnil preskúmanie týchto záverov v riadnom opravnom konaní (v rámci inštančného postupu). Uvedené dáva dostatočný podklad pre rozhodnutie odvolacieho súdu podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP, t.j. zrušenie a vrátenie veci súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP), keď zaoberať sa ostatnou argumentáciou žalovaného v odvolacom konaní by vzhľadom na vyššie uvedené závery odvolacieho súdu bolo nadbytočné a predčasné.

23. Vychádzajúc z uvedeného, odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Úlohou súdu prvej inštancie bude pri ďalšom prejednaní veci sa riadiť právnym názorom vysloveným odvolacím súdom (§ 391 ods. 2 CSP), posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku žalobcu podľa žaloby (s prihliadnutím na osobitné postavenie žalovaného ako spotrebiteľa a na ust. § 294 CSP), zabezpečiť si dostatočný skutkový podklad pre posúdenie otázky aktívnej legitímácie žalobcu v spore (pre posúdenie splnenia zákonných predpokladov pre postúpenie žalovanej pohľadávky na žalobcu), vec riadne prejednať, právne posúdiť, vyhodnotiť argumentáciu strán sporu prezentovanú v konaní pred súdom prvej inštancie a v odvolacom konaní (odvolacie námietky žalovaného), v závislosti od procesnej aktivity strán sporu vykonať dokazovanie, dôkazy náležite vyhodnotiť a na základe výsledkov vykonaného dokazovania opätovne vo veci rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo ust. § 220 ods. 2 CSP, t.zn. uviesť v ňom stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri posúdení žaloby, vysvetliť, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy; v novom rozhodnutí o veci súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov konania, vrátane trov odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 CSP).

24. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý

rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).